

Formand ikke har noget imod, at jeg har gjort det under et, saaledes at den blev Genstand for Afstemning under et.

Ordføreren (Koch): Jeg skal i Anledning af den ærede Mindretalsordførers (Det. Hansens) Udtalelse om, at det er forglemt her i Forslaget udtrykkelig at fremhæve det, at Flertallet indstiller de af ham omtalte Poster til at passere, bemærke, at jeg erkender Rigtigheden deraf, og at ved Sagens næste Behandling skal det fornødne blive foretaget i saa Henseende.

Den ærede Mindretalsordfører gif jo temmelig vidtløftig ind paa den storpolitiske Forhandling. Det forekommer mig i øvrigt, at jeg havde hørt det før, som den ærede Ordfører i den Henseende sagde, og jeg tror ogsaa, at dette høje Tings Flertal ikke interesserer sig i høj Grad for at høre det, der kan siges mod hele denne Betragtning, jeg skal derfor ganske lade den Side af Sagen ligge. — Jeg vil blot lige over for den ærede Mindretalsordfører og med Hensyn til Statsrevisorernes Stilling bemærke dette, at mig forekommer det at være uforenligt med den høje og betroede Stilling, som Grundloven giver Statsrevisorerne, at de paa en Maade skulle besørge aftrykt en hel Masse Ting, som slet ikke behøver at forelægges Rigsdagen. — Ifølge Grundloven ere Statsrevisorerne valgte til paa Rigsdagens Begne at føre Kontrol med Statsregnskabet. Ligesom Grundloven forudsætter, at der uden for de positive bevilgede Beløb paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven kan paa et Statsregnskab findes Udgifter, saaledes er det ifølge Grundloven og ifølge de Bestemmelser, der indeholdes i de for Statsrevisorernes hele Funktion i 1867 givne Forrifter, Statsrevisorernes Ret, selv hvor der er en mindre Overskridelse, ikke at gøre nogen Indstilling, naar de finde hele den Sag i Orden. Naar selve Forudsætningerne for Bevillingen paa Finansloven ikke ere tilføjede, og det Beløb, der er Tale om paa Bevillingen, er kalkulatorisk og derfor ikke kan begrænses inden for det bestemte Beløb, have Statsrevisorerne, naar de ved Undersøgelse af disse Punkter finde, at Sagen er i sin Orden, ikke at gøre nogen Indstilling til Tingene derom, de kunne sanctionere det, og dermed er den Sag til Ende. I Stedet derfor kommer den ærede Statsrevision med en hel Del Bemærkninger. — Det er ikke den nuværende Statsrevisions Raafund, det er slet i mange Aar, — men jeg finder ikke, at det er rigtig. Jeg mener, at Statsrevisorernes Stilling bør være mere overordnet, end at de skulle beskæftige sig

med at trykke en hel Mængde Oplysninger, som de færreste af dette Tings Medlemmer i alt Fald læse, og som ikke have nogen Interesse for andre end for Statsrevisionen selv, idet den finder, at alle de Oplysninger, der ere givne, ikke medføre, at der for dem findes nogen Anledning til at gøre nogen Indstilling til Tinget. — Den ærede Mindretalsordfører udtalte, at Statsrevisorerne behøve slet ikke at tage Hensyn til den Udtalelse, der her er kommen fra Udvalgets Flertal. Det erkender jeg. Statsrevisionen kan jo deri godt følge Mindretallets Ordførers Hensætning og blive ved i det samme Spor; men jeg antager dog, at denne Sag fremdeles vil give Anledning til nogen Diskussion. Det er heller ikke min Mening, at vi paa nogen Maade ville øve noget Tryk paa de Herrer Statsrevisorer, hvis de blive valgte igen for næste Finansaar. Vi have kun gjort en Bemærkning og villet fremkalde en Diskussion herom; det maa overlades til Statsrevisorerne at afgøre, hvor vidt de helt eller delvis ville tage den til Følge.

Det ærede Medlem var af den Formening, at enhver Overskridelse af de paa Finansloven bevilgede Beløb — i alt Fald forstod jeg det ærede Medlem saaledes — skulde der, saa vidt det var muligt, søges Efterbevilling for. Det er deri, at vi afvige fra hinanden. Naar et Beløb er kalkulatorisk, saa sættes det, som ogsaa den ærede Mindretalsordfører sagde, paa Finansloven med aldeles imaginære Summer, som f. Eks. Højesterets Trykningsomkostninger, der jo i flere Aar have staaet med 10,000 Kr. Dette Beløb er overskredet hvert eneste Aar, og saaledes gaar det ogsaa med mangfoldige Poster, der figurere med en vis Sum, et vist rundt Beløb, skønt man paa Forhaand ved, at det vil blive overskredet. Det gælder jo ikke blot Udgiftssiden, men i endnu højere Grad Indtægtsiden, og vilde man altsaa gaa hertil at forlange Efterbevilling ved enhver Post, som paa nogen Maade blev overskreden, saa vilde man derved tvinge Regeringen og Finansudvalgene ind paa at bevilge meget større Summer, stille meget større Summer til Raadighed end egentlig fornødent; det tror jeg ikke vilde være hensigtsmæssigt. Jeg tror, det er meget mere hensigtsmæssigt at blive staaende ved den nuværende Praksis, at sætte en mindre rund Sum og betegne den som kalkulatorisk. Det er det netop, at Statsrevisionen ved at gøre sig nærmere bekendt med de foreliggende Omstændigheder, der have foranlediget Overskridelsen, skulde danne sig en grundet Formening om, hvorvidt der er handlet fornuftigt og forsvarligt